

Societatea civilă

Grupuri de presiune

Avind în vedere că marea majoritate a populației unei țări este neînregistrată politic, este de la sine înțeles că tocmai acest sector să se găsească în situația de a fi cel mai curtat de formațiunile politice (în special în preajma confruntărilor electorale) și tot el să fie cel ce suportă în principal efectele guvernării pe care și-a ales-o (în cunoștință sau necunoștință de cauză). Fasciștii ca și comuniștii și-au bazat guvernările pe slăbiciunea și/sau ignoranța acestui segment al populației, ce, în cazul în care s-ar fi putut constitui într-o societate civilă coerentă ar fi putut diminua, dacă nu chiar stopa, dezvoltarea acestor canceuri. Una dintre primele măsuri pe care fascisto-comuniștii, ajunși la putere, le-au luat a constat tocmai în: fie subordonarea organizațiilor nepolitice (a se vedea transformarea sindicatelor în curele de transmisie), fie lichidarea lor.

Acest pericol este încă prezent în aceste momente în România, dar posibilitatea de a-l îndepărta stă în puterile noastre. În orice circumscripție electorală există, desigur, grupuri de interese pe care propaganda fiecărui partid încearcă să le capteze dar, vai, din momentul în care candidații au fost aleși, ei au ten-

dința generală de a uita ceea ce au promis. De câte ori nu am auzit astfel de oameni declarând după investirea lor în funcția dorită că nu au de gând să facă politică. Cu alte cuvinte și-au dus de nas electoratul. Cum un asemenea proces nu face decât să degradeze grav calitatea unei societăți democratice, nu rămâne decât ca grupurile de interes să își strângă rindurile și să se transforme în grupuri de presiune civică menite a-i obliga pe cei aleși să-și respecte cuvântul dat. Acest lucru este și în interesul autorităților, a căror muncă va deveni mai eficientă prin existența unor asemenea grupuri. Să ne gândim cât timp și nervi se irosesc de ambele părți dacă fiecare cetățean dintr-un cartier, ce are probleme cu încălzirea, de exemplu, se duce să-și prezinte jalba la autorități. Nu este oare mult mai eficient ca toți cei ce suferă din cauza aceluiași neajunsuri să se organizeze în așa fel încât să poată trimite o singură delegație care să-i reprezinte? Sintem conștienți că este. Pentru a nu fi acuzați că sintem populist sau tributar vechii mentalități trebuie să adăugăm că o dată problema conflictuală rezolvată (a încălzirii în cazul nostru), grupul se va destrăma urmând ca aceiași cetățeni să se regroupeze când vor dori să ridice problema garajelor, sau a locurilor de joacă etc. Existența unor grupuri civice va avea ca rezultat imediat fortarea autorităților să-și îmbunătățească modalitatea de lucru și mai ales să scoată birocratia din dulcea letargie în care a cufundat-o comunismul, eficientizind-o.

Marius GHEORGHIU

Doi tineri au murit

Așa după cum informam cititorii în numărul trecut al ziarului nostru, un tragic accident de circulație petrecut în seara zilei de 5 decembrie a.c., în jurul orei 20.30 pe drumul județean, la intrarea în comuna Turu Roșu, a curmat viețile a doi tineri.

Iată ce ne relatează citiva martori prezenți la fața locului: la insistențele repetate a șase tineri, prietenii lor — „șoferul” — după ce și-a înduplecat cu mare greutate părinții să-i împrumute mașina, au pornit în trombă spre barul din comuna Turu Roșu. La o curbă, tinărul „șofer” (care se pare că nu avea carnet de conducere!) a pierdut controlul volanului izbîndindu-se violent de un pom de pe marginea drumului. O fată și un băiat, aflați pe scaunul din față (Totan Vasile și Bibanga Georgeta) au decedat fulgerător, iar ceilalți patru, aflați pe banca din spate, au suferit leziuni grave și mai puțin grave. Au fost transportați de urgență la Spitalul Județean. Deocamdată sînt în afara de orice pericol.

O clipă de neatenție, o escapadă riscantă în noapte, un act de bravadă a trecut în neîntîlnă doi tineri (Totan Vasile se pregătea pentru serviciul militar și Bibanga Georgeta era elevă în clasa a XI-a la Grupul Școlar Construcții de Mașini Mîrșă). Deci, atenție părinți, atenție copii!

M. BALOMIR

Oare ce va oferi copiilor (și dascălilor) viitoarea lege a învățămîntului?

Foto: R. BALINT

Proiectul Legii Învățămîntului!

Cadrele didactice din întregul sistem de învățămînt românesc se găsesc în fața Proiectului de lege ce va reglementa activitatea lor în perspectivă. Nu mai este nevoie să fie amintită importanța covârșitoare a acestei legi, cu adevărat formativă pentru toată societatea. Calitatea factorului uman obținută prin educație și învățămînt a fost aceea care a configurat miracolul japonez. Japonia și acum investește sume imense în învățămînt, socotit „cel mai important

(Continuare în pag. a IV-a)

Lucian FILIP

CONSEMNĂRI

Alianța civică — alegeri

În data de 30 noiembrie a.c. a avut loc adunarea generală a membrilor Alianței Civice, filiala județeană Sibiu. Din partea conducerii centrale a participat poetul Nicolae Prelipceanu. S-au prezentat o dare de seamă asupra activității, după care au urmat discuții. Dintre problemele luate în dezbatere reținem: necesitatea funcționării și pe mai departe a Convenției Democratice, atît la nivelul întregii țări cît și la cel județean; asigurarea conlucrării dintre AC și PAC; intensificarea acțiunilor civice ale Alianței, ca o condiție a propășirii pe calea democrației.

S-au desfășurat, apoi, alegeri pentru organele de conducere ale filialei. Din noul Consiliu director fac parte: Nicolae Arcaș, Ioan Bobolea, Vasile Bogdan, Adriana Bunea, Emilia Degă, Ana Iordache, Mircea Lupea, Tiberiu Manju, Lucian Marină, Aurel Maxim, Monica

Moga, Eugen Onu, Ana Opreș, Felicia Roșia, Nicolae Stancu, Alexandru Zereș. În ce privește Comitetul de coordonare, acesta este compus din: Lucian Marină (președinte), Eugen Onu (vicepreședinte), Ana Iordache (secretar), Ioan Bobolea, Vasile Bogdan, Ana Opreș și Alexandru Zereș (membrii).

(E.O.)

BRAVOS!

Nu-mi venea să cred. Îmi ziceam: imposibil, nu se poate așa ceva, incredibil. Totuși se poate. În seara zilei de 7 decembrie 1992, prin televiziune am luat cunoștință de incredibil; totuși, adevărat! Parlamentarii, unii deputați — aleșii poporului — vor să se distreze. Le trebuie 30 de televizoare color, 25 videocasetofoane, 40 de autoturisme... Revine cîte un autoturism la 12 parlamentari și 1 televizor color la 16 parlamentari. Pe lângă construirea unui hotel pentru parlamentari, mai au nevoie de congelatoare, de aparate pentru făcut cafea și multe altele. Toate acestea costă mult peste un miliard

Lentila de contact

PREȘEDINȚIA ARE DATORII!

TATULICI A CONFUNDAT OMUL...

În urma vizitei din județul Gorj a președintelui, a rămas neachitată o factură de 67 638 lei, reprezentînd masa și cazarea suitei, precum și o factură de 60 000 lei reprezentînd consumația unor „personalități” particulare la manifestarea „Fiii Gorjului”. Cum dl. Iliescu nu este fiu al Gorjului, s-ar putea ca facturile să fie plătite de „flicele” Gorjului din Parlament...

În timpul unei emisiuni de pe programul 2 tv, unde d-nii Nicolae Breban și Dumitru Țepeneag „discutau pașnic, pînă ce au primit un bilețel iscălit de dl. Tatulici, prin care acesta îi soma să nu mai polemizeze” (?!), d-lui Țepeneag i-a scăpat întrebarea: „Dar cine mai e și Mihai Tatulici?”. Nu avea de unde să știe, din moment ce nici un canal tv din Franța nu a transmis campania tv propusă...

UNA-I PE ECRAN ȘI...

... alta-i pe platou. Charlene Tilton — Lucy Ewing —, are numai cuvinte de laudă la adresa lui Larry Hagman (J.R.). „Cea mai neplăcută impresie i-a lăsat-o Victoria Principal (Pamela), care era o persoană foarte răutăcioasă și invidioasă”. Ce să mai vorbim de „lung metrajul” din Parlament, regizat de Sergiu Nicolaescu?

RĂZVRĂTIREA D-LUI SURDU

Deoarece PDAR nu face parte din structurile guvernamentale, d-lui Surdu i-a suris ideea că „în mod neechivoc face parte din opoziție”. Așa cum face dînsul „opoziție” aflăm din numărul titlurilor de proprietate înmîinate țăranilor...

M. I. SEBASTIAN

Asupra grevei tipografilor vă vom informa în numerele următoare.

DE VORBĂ CU GEORGE TOGAN

II. Mărturii culturale

3. Ca medieșean, firește, nu se putea să nu participați la viața spirituală din urbea natală. Existența aici a revistei „LANURI” și nu numai ea, a atras la Mediaș o serie de scriitori, care și-au dat întâlnire cu prilejul unor șezători literare. Vă mai amintiți scriitorii care au trecut prin acest burg? Eventual, când? Și n-ar fi lipsit de interes să știm și ce au citit?

G.T. Am participat cu entuziasmul tineretii la viața spirituală a Mediașului în care apărea revista „LAURI”, de o importanță deosebită și care a durat șase ani (1933—1939). Revista aceasta a avut norocul să fie animată de oameni stăruitori, cum a fost Mihail Axente, George Popa și Nicolae Andreescu-Ladmiss. Revista și-a croit o albă adâncă aici pe Târnave, dar nu numai aici, ci chiar pe întreg teritoriul țării, prin tinuta ei, prin produsele literare și prin numele prestigioase din țară ce i-a avut printre colaboratori, ca Tudor Argezi, Gala Galaction, Aron Cotruș, Ion Pillat, Victor Eftimiu, Vlaicu Bârna, Victor Papilian, Olimpiu Boitoș.

Revista organiza din când în când remarcabile șezători literare. Imi amintesc că la una din aceste șezători literare, ce s-a ținut în sala teatrului orașenesc „STRUGURE”, în anul 1939, au participat scriitorii: Ion Minulescu, Ion Marin Sadoveanu, Al. Cazaban și Mircea Dem. Rădulescu.

Primul a citit poetul Ion Minulescu din cunoscutele lui romane. A plăcut foarte mult romanța „În orașul în care plouă de trei ori pe săptămână / Un bătrîn și o bătrînă tot merg ținându-se de mînă.” Cel din sală l-au ovationat pur și simplu pentru arta lui declamatorie. Ion Marin Sadoveanu a povestit despre minunata viață a sfîntului Anton din Assisi, conferință ascultată de cei din sală cu sufletul la gură. Mircea Dem. Rădulescu a citit din poeziile lui patriotice, iar Al. Cazaban a citit o prea frumoasă bucată de proză. După șezătoare a avut loc o mică agapă la restaurantul „Strugure”...

4. În privința presei medieșene, D-voastră vă puteți aroga dreptul pionieratului, prin întemeierea „GAZETEI MEDIAȘULUI”. Ce ne puteți spune despre această gazetă?

G.T. — În timpul cînd

mi-am desfășurat activitatea culturală în capitala țării, nu am uitat nici o clipă pe cei de acasă, de la Mediaș, unde reveneam adeseori, de fapt făceam naveta între București și Mediaș și unde în 1937 am întemeiat și condus timp de cinci ani „GAZETA MEDIAȘULUI”, ca organ de propagandă națională și culturală a românilor de pe Târnave. „Gazeta Mediașului” a fost prima gazetă românească de durată la Mediaș. Gazeta a publicat o serie de articole, care au avut drept scop informarea cititorilor despre evenimentele culturale și sportive petrecute la Mediaș sau în județul Tîrnava Mare. Gazeta a avut preocupări pe tărîmul literaturii, promovînd pe scriitorii tineri locali și avea adeseori ținutele reviste literare. Gazeta a arătat necesitatea creării unor instituții culturale și sportive pentru tineret, prezența la Mediaș a unor personalități de seamă ale scrisului românesc, obiceiuri și tradiții populare, colaborarea cu minoritățile naționale etc.

„Gazeta Mediașului” a fost singura gazetă, care a ținut legătura cu toți fiii Târnavelor, chiar și cu cei plecați în America.

5. Participarea D-voastră ani de ani, la depistarea unor dovezi ale culturii și civilizației străvechi, în zonă, v-a pus, de asemenea, în contact cu nume de prestigiu ale științei românești. Între alții, l-ați cunoscut și pe istoricul Nicolae Iorga.

G.T. — Într-adevăr, timp de 35 ani, în cadrul Muzeului de istorie sau în timpul meu liber, am cercetat din punct de vedere arheologic, ca reprezentant al Institutului de istorie și arheologie din Cluj sau București, peste 60 de localități din bazinul Târnavelor — de la Blaj pînă dincolo de Sighișoara și de la Blaj pînă la Băneasa, descoperind străvechi civilizații, iar despre acestea am făcut comunicări anuale la Sesiunile de comunicări științifice ale muzeelor, sau am publicat studii în revistele de

specialitate. Dintre aceste civilizații amintesc doar CULTURA MEDIAȘ din prima epocă a fierului (Halstatt) adică de acum trei mii de ani de pe Dealul Cetății, cultură ce a fost prinsă în tratatele de istorie și CULTURA BRATEI, ce am semnalat-o în anul 1958, descoperită în hotarul „Zăvoi” din Bratei. Materialele din „Cultura Mediaș” arată gradul de civilizație al tracilor din acea vreme și prin Cultura Bratei demonstrăm continuitatea populației dacoromane și formarea poporului român pe aceste meleaguri.

În ce privește dragostea mea pentru istorie, mă întrebați cu ce nume ale acestei științe am venit în contact. Pot să vă spun că încă de pe băncile școlii, îl îndrăgeam pe Nicolae Iorga. Amintirile mele despre marele istoric încep din anul 1926, cînd elev fiind la Liceul german „St. L. Roth”, eram îndrăgostit de marelui trecut al Blajului, cu școlile lui vestite, unde în fiecare an participam la serbările de pe „Cîmpul Libertății”, ce se țineau la 3/15 mai. În acest an Nicolae Iorga a fost acela, care pe Cîmpul Libertății și-a rostit discursul în numele guvernului. A evocat, în cuvinte patetice, marea revoluție a românilor din Ardeal de la 1848—1849, cînd s-a strigat: „Vrem să ne unim cu țara!” Păstrez în amintire că mă afluam chiar lingă tribuna de pe care acest mare vizionar al neamului, își rostea discursul. Cuvintele spuse de Nicolae Iorga atunci, au trezit înflăcărare în sufletul meu tînr și, pot spune că din acel moment am prins dragoste pentru știința istoriei și rîvnă să devin și eu istoric și orator.

Începînd din anul 1930, cînd mi-am continuat studiile la București, m-am aflat mai des, în apropierea lui Nicolae Iorga. Foarte de aproape l-am cunoscut pe Nicolae Iorga în anul 1931 la Camera în timpul cînd era prim-ministru. Aici îl întâlneam în calitatea mea de redactor la ziarul „Adevărul” și „Dimi-

neața”. L-am însoțit la diferite manifestări culturale, unde rostea cuvîntări, fie la „Liga culturală”, fie la sesiunile de lucru ale Academiei.

Nicolae Iorga m-a primit acasă la dînsul, în biblioteca sa din Bd. Ștefan cel Mare nr. 26, cînd mi-a dat un articol despre pictorul Schweizer-Cumpănă, ce a apărut în revista mea „Plastica Românească”. O fiică a lui N. Iorga era pictoriță și păstra legătura cu această revistă.

În anul 1932 s-a programat un ciclu de conferințe la București, avînd ca temă IDOLII LUMII, figuri ale secolului XX. Au fost aleși oameni de știință ca Einstein, Freud, soții Curie, scriitori ca Marcel Proust, Reiner Maria Rilke, Rabindranat Tagore, André Gide, oameni politici ca Lenin, Troțki și Mussolini. Pe Nicolae Iorga l-am însoțit în acel an la conferința despre Lenin, ce a ținut-o în sala Bibliotecii Universitare din Piața Palatului Regal. De fapt a fost un simpozion la care, în afară de Nicolae Iorga, au mai vorbit despre Lenin ziaristul Mircea Grigorescu, colegul meu de la ziarul „Adevărul” și avocatul și omul politic Lucrețiu Pătrășcanu, care după conferință fusese arestat de Siguranță.

L-am însoțit apoi pe Nicolae Iorga, în 1936 la Alba Iulia, cînd s-a dezvelit obeliscul lui Horia, Cloșca și Crișan și cînd marele istoric a ținut o conferință despre răscoala celor trei martiri ai neamului românesc.

Am avut o mare admirație pentru profesorul Nicolae Iorga. Întîlnirile mele din anii studenției cu Nicolae Iorga mi-au rămas adînc întipărite în suflet. Mă duceam regulat să-i ascult cursurile de istorie de la Universitate și de la Academia Comercială. Farmecul personalității sale făcea ca sala de conferințe să fie întesată de public. La Camera balcoanele pentru public erau cu deosebire solicitate cînd vorbea Nicolae Iorga.

Nicolae Iorga a fost cel dintîi care a sesizat pericolul mișcării legionare de dreapta. Vestea asasinării lui Nicolae Iorga în anul 1940 a căzut pe întreaga suprafață a țării ca un trîznec, pentru că Nicolae Iorga „ca om de știință și cu gîndire umanistă, aparținea lumii întregi. Mă afluam la București în ziua înmormîntării. Cimitirul Bellu în acea după masă cenușie de toamnă, era o mare de oameni, cu toate că în gazete nu se anunțase nimic. Știrea însă s-a transmis din om în om de la cuget la cuget. Sîcriul lui Iorga se afla într-o firidă a capelei și apoi așezat pe un catafalc în centru capelei pentru ceremonia religioasă, care a decurs într-o atmosferă de profundă reculegere. N-a fost voie să se țină discursuri. Mai mulți dintre cei de față l-am ridicat sîcriul pe brațe și apoi l-am purtat pe umeri pînă la groapă.

Am avut marele privilegiu să stau în viață în preajma lui Nicolae Iorga, pe care l-am iubit ca pe un umanist din categoria marilor învățați și artiști ai Renașterii, iar post mortem, îl păstrez în inima mea cu un cult nestîns.

Sfîrșitul tragic al lui Nicolae Iorga, ne poate aminti sfîrșitul lui Socrate, al Ioanei d'Arc, al lui Jan Hus, al lui Giordano Bruno, al lui Liviovoasler, al lui Miron Costin al nostru.

Titus ANDRONIC

(urmăre în numărul viitor)

Cu cît mai mulți, cu atît mai culți!

Deși titlul pare a fi un sfat adresat societății românești contemporane, nu este decît deviza bobocilor de la Facultatea de Științe a Universității Sibiu. Nu are rost să mai spunem — deși o facem — că în cadrul festivităților de astăzi (vineri 11 decembrie) orele 17 la Casa de Cultură a Studenților va avea loc și concursul de MISS '92. Cu această ocazie, cei interesați vor putea să intre în posesia spumosului pamflet studentesc a cărui primă pagină se încheie cu concluzia: „Dacă nimic nu e, nu-i nimic!” (M.G.)

Calendar creștin

Întru a 11-a zi din decembrie pomenirea Preacuviosului Daniil Stîlpticul, a preacuviosului Luca stîlptic.

nicul cel nou, a Sfinților Mucenici Acheșai și Al-tală, a Sfinților Mucenici Varșava.

PROGRAM

Vineri, 11 decembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10.00 Actualități. • Meteo. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 Film artistic: „Valea răz-bunării”. (SUA, 1951). 11.55 Super Channel. 12.40 Descoperirea planetei. 13.00 Ora de muzică. 14.00 Actualități • Meteo. 14.15 Avanzpremiera TV. 14.20 Mondo-muzica. 14.40 Medicină pentru toți. 15.10 Micro-creuț Dorin Teodorescu. 15.25 Preuniversitaria. 16.00 Limba noastră. 16.30 Muzica pentru toți. 16.45 Tragerea Loto. 16.55 Actualități. 17.00 Emisiunea în limba germană. 18.00 Documentar științific. 18.30 Divertisment internațional. 19.00 Viața parlamentară. 19.30 Desene animate: „Macron I”. 20.00 Ac-

tualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: „Destinul familiei Howard”. (51). 21.45 Studioul șlagărelor. 22.15 Gong! 22.45 Top 10. 23.20 Actualități. 23.35 Înțînirea de la miezul nopții. 0.35 Închiderea programului.

Sîmbătă, 12 decembrie 1992

9.00 Bună dimineața! 9.50 Șahul de la A la Z. 10.00 Actualități • Meteo. 10.10 Șapte note fermecate. 11.10 Alfa și omega. 12.00 Itinerare spirituale. 12.30 Ora de muzică. 23.30 7x7 14.00 Actualități • Meteo. 14.10 Reflecții rutiere. 14.20 Desene animate. 14.45 Elvis Presley la indigo. 15.15 Amanda Lear Show (II). 15.50 Al doilea război mondial. 16.20 Studioul șlagărelor. 16.35 Magazin cinematografic. 17.35 Vedete în recital: Nana Mouskouri. 18.00 Telesport. 18.30 Mapamond. 19.00 De dragoste și dor. 19.15 Teleenciclopedia. 20.00 Actualități. 20.30 Film artistic: „Chinezul” (I): „Îuțea de mî-nă” (Fr.-It). 22.15 Săptămîna sportivă. 22.30 Culmi gemene. 23.30 Actualități. 23.45 Film serial: „Văduvele”. (Anglia,

Citim că nu vom mai citi ziare (?) Foto: R. BALINT

1985). 0.40 Rock-panorama. 1.00 Închiderea programului.

Duminică, 13 decembrie 1992

8.30 Bună dimineața! 9.30 Abracadabra! 10.20 Film artistic în serial pentru copil, „De-aș fi... Harap-Alb”. (2). 10.50 Actualități • Meteo. 11.00 Lumină din lumină. 12.00 Viața satului. 13.30 La fîntîna dorului. 14.00 Actualități • Meteo. 14.10 Atlas. 14.30 Video-magazin. 16.40 Convorbiri de duminică. 19.10 Film serial „Dallas”. (188). 20.00 Actualități. 20.45 Film artistic: „Destin”. (Anglia, 1989). 22.45 Duminică sportivă. 23.10 Măștrii. 0.00 Închiderea programului.

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Rodan, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Ștefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

II-SIMILITUDINI

În perioada 1789—1799 răzmerițele și revoltele s-au ținut iant; intrigile pe față sau în culise au condus la condamnarea la moarte a mii de oameni vinovați și mulți inocenți. Au fost ghilotinați Robespierre, Danton, Saint-Just, Canton și mulți alți corifei ai revoluției.

Nu putem încheia acest capitol al revoluției franceze fără a aminti că în 21 ianuarie 1793 regele Ludovic al XVI-lea și regina Antoineta au fost judecați, nu „el fugitiv” și executați prin ghilotinare.

Revoluția franceză, cu răsturnările și prefacerile ulterioare, zguduirea socială și economică, poate fi asemuită cu un imens cataclism, ce a zguduit întreaga Europă. Impotriva revoluției franceze, deci a Franței s-au îndreptat cele mai puternice lovituri ale coaliției unor state europene. Providența a hotărât ca în 1799 să se situeze în fruntea Franței cel mai genial om al timpului: Napoleon Bonaparte, care de fapt a fost un produs al revoluției. O nouă cotitură a început în Franța. O epocă de glorie.

Cauza revoluției franceze este similară cu cauza revoluției bolșevice din Rusia. Mujicul rus n-a dus-o mai bine ca țărănul francez. Mizeria materială la care era supus poporul rus a fost tot așa de adâncă ca și în Franța. Clasa conducătoare n-a fost în stare, n-a avut capacitatea de a învâta nimic din consecințele revoluției franceze. De altfel prăbușirea tuturor imperiilor lumii se datorește luxului ei, îngimfării, incapacității clasei conducătoare de a orienta o politică previzibilă a viitorului. Minciuna nu poate dura veșnic. Împărăția întinericului se cascadează, se deschide, hăul este mare; poporul este acela care doboară pe cei mai puternici, tartori, aruncându-i în groapa de gunoi, în focul întinericului. Așa s-a întâmplat în Rusia. Nenorocirea a fost că în loc să fie instaurat un regim benefic pentru cetățeanul rus, s-au cocoțat în vârful piramidei figuri lombrozene, care au adus timp de peste 70 de ani numai lacrimi și suspine. Milioane de oameni nevinovați au fost asinați, numai ca să fie asigurată liniștea celor care n-au

meritat-o. 15 milioane de oameni după alți autori 30 de milioane, au fost uciși de către Stalin și sadicii săi. Mare parte din intelectualitate a fost masacrată. Cei mai buni generali din armată au fost suprimați. Mii de localități au fost rase de pe fața pământului, locuitorii lor deportați și apoi omorâți.

În timpul războiului am parcurs pe jos în luptă cu inamicul, în Rusia, peste 5.500 de km. Am văzut nenumărate zone, cu urme de fundații de case. Semn că acolo au trăit oameni care s-au bucurat de viață, că au suferit vicisitudinile vieții, că pînă la urmă să suporte exterminarea, pentru deliciul celor mai mari criminali care au depășit nebulia lui Nero, dar similar lui Hitler care prin crematoriile sale a ars de vii milioane de oameni vinovați fiindcă s-au născut din altă seminție decât cea germanică. Aceasta în plin secol XX, secolul culturii, civilizației și al umanismului. Homo homini lupus est. (Omul pentru om e lup).

Vasile GIURGIU
veteran de război

(va urma)

Bioenergoterapia — între tradiție și eficiență

Asociația de Binefacere de Medicină Naturistă „Totul pentru sănătate”, avînd ca obiect, desfășurarea unei game largi de preocupări specifice medicinei naturiste a fost fondată la data de 21 februarie 1990, de către dl. Costache CĂSLARIU. Prin filiala locală a asociației menționate, recent, a fost deschis la Mediaș, primul cabinet de bioenergoterapie, avînd-o ca practiciană pe d-na Mirela VOICU. Împreună cu diagnosticianul cabinetului, dr. Petru Ciurea, domnia sa ne-a pus la dispoziție o serie de informații de utilitate practică, privind terapia naturistă ce prezintă multiple avantaje, între acestea detașându-se net cel al nontoxicității.

„Este de notorietate faptul că orice ființă umană — subliniază d-na Voicu — posedă un cîmp magnetic, un sistem energetic mai mult sau mai puțin dezvoltat, care trebuie canalizat, modelat în funcție de necesitățile terapiei naturiste. Cunoscută de milenii în medicina asiatică și, de mai puțin timp și în cea europeană, bioenergia „lu-

crează” cu meridianele, corespunzătoare fiecărui organ intern în parte. Atunci cînd un organ, în urma obturării meridianului devine incapabil de-a mai funcționa normal, apare necesitatea intervențiilor de acest gen, în urma cărora sint eliminate toxinele, respectiv energia negativă este înlocuită cu o altă pozitivă. În cadrul acestei terapii însă, este foarte important ca energia să fie folosită, dozată în mod corespunzător, în caz contrar apărînd riscul de-a face mai mult rău decât bine pacienților. Referindu-mă strict la persoana mea — situație ce poate fi însă generalizată — menționez că ulterior descoperirii cîmpului magnetic, am fost testată de către medicul asociației, după care a urmat o perioadă de specializare, în fapt de practică susținută circa 2—3 luni la Amara și București.”

Referindu-se la cazuistică, dr. Ciurea afirmă că, în decursul a două luni, de cînd funcționează acest cabinet s-au prezentat peste 100 pacienți, cu afecțiuni dintre cele mai variate: reumatism, neurastenii, pareză, enurezis, boala Parkinson, ulcer, diabet, etc. Chiar dacă din motive mai mult subiective rezultatele nu s-au dovedit a fi pe măsura așteptărilor, nu putem omite cazul recent al persoanei, victimă a unui accident vascular, cu hemipareză dreaptă care după numai cîteva ședințe de tratament, s-a putut deplasa normal, fără nici un sprijin. Neangajarea simultană a unei campanii publicitare, respectiv a unei de constăntizare a locuitorilor, ne-a privat în bună măsură de obținerea popularității. Neînd de relevantă proba timpului, mai avem încă de învins prejudecățile, scepticismul unor bolnavi care nerescunoscînd ameliorări semnificative, renunță prea ușor după 1—2 ședințe terapeutice. Sint de regulă cazurile persoanelor hipersensibile la care de cele mai multe ori apar și reacții adverse neplăcute.”

Preocupată de combaterea diletantismului și a empirismului în actul terapeutic, care de-a lungul vremii au „format” o serie de impostori... făcători de minuni, asociația „Totul pentru sănătate” își propune prin „statul său major”, alcătuit din medici cu un înalt grad de profesionalism, să respecte atît actul medical intrinsec cît și normele sanitare legislative în vigoare. Subliniind că bioenergia devine parca tot mai mult fărîma de speranță a handicapaților psihomotori din cadrul Asociației locale Mediaș, pentru care consultațiile și ședințele terapeutice sint gratuite, vom încheia cu prezentarea tarifelor unice practicate de către asociația „Totul pentru sănătate”: 500 lei pentru o consultație, respectiv 400 lei pentru fiecare ședință de tratament.

Ion GÎRNOD

Agricultura biodinamică

În perioada 11—13 decembrie (vineri, sîmbătă și duminică) va avea loc o serie de trei conferințe despre AGRICULTURA BIO-DINAMICĂ, în Aula Universității (Bulevardul Victoriei), în fiecare zi de la orele 17.

Conferințele vor fi susținute de dl. MICHAEL LINDER, specialist în acest gen de agricultură, pe care a practicat-o în mai multe țări. (G.B.)

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

El evocă pe Dănuț cu cuvinte pline de tandrețe și duioșie, rostite cu un glas stîns [...] de parcă prin plecarea lui i-ar fi plecat și propriul suflet.

În ziua de 21 decembrie Dan era în schimbul de dimineață (la „Drapelul Roșu” — N.R.). Auzise și el, ca și ceilalți muncitori, că în oraș s-a pornit manifestația, dar primiseră ordine severe de la conducere să nu părăsească întreprinderea cu nici un chip. De altfel, ușa de la intrare fusese zăvorâtă cu un drug de fier ca nu cumva vreunul să simtă tentația de a ieși în stradă. Măsurile de securitate zadarnice, căci îndată ce coloana de manifestații s-a oprit în fața fabricii și s-a auzit chemarea „Veniți cu noi!”, drugul a căzut (dat la o parte chiar de Dănuț) și cei curajoși s-au alipit mulțimii. A mărșăluit apoi în coloană pînă seara trziu, cînd a venit acasă frînt de oboseală dar cu sufletul plin de bucurie. „Tată, dacă-ai ști... a fost sublim, tot orașul a ieșit în stradă”. Tatăl l-a privit cu mîndrie pînă teacă, dar nu și-a putut reprimă o anumită teamă. „Te rog, Dănuț, să nu faci vreo prostie” i-a spus înainte de a merge la culcare.

A doua zi Dan a confecționat un steag negru, de cirpe, și s-a dus direct la miliție, unde știa că avea să se dea marea confruntare. Ca și ieri, a fost unul dintre animatorii protestului, evidențiindu-se prin curaj, inițiativă și spirit organizatoric. La un moment dat s-a urcat pe un TAB care se împotmolise în mijlocul mulțimii și, ridicînd brațele în sus, a început să scandeze lozinci zile: „Fără violență!”. Dar tocmai cînd mulțimea a preluat refrenul, un glonte tras de nu se știe unde a izbit blindajul TAB-ului și a ricoșat la rădăcina coapsei lui Dan. S-a lăsat instinctiv pe vîine și și-a dus palma la rană. Pentru moment aproape că n-a simțit vreo durere, a văzut numai cum sîngele țîșnește din carnea sfîrtecă de glonț și-l înblăbă pantalonul.

L-a cuprins o ușoară amețelă.

A fost dus întîi la dispensarul din Hipodrom, unde o asistentă a încercat să-i panseze rana. Apoi, pentru că hemoragia nu i se mai oprea, a fost trimis la secția de urgență a spitalului. Spre seară l-a vizitat mama, iar cu tătă l-a vorbit la telefon. „Fii liniștit, dragă tată, că nu-i decît o gaură cit un bob de strugure. Mă pansează și vin acasă”.

Dar n-a fost să fie așa. Rana s-a infectat și a trebuit operată de mai multe ori. Dan a pluit, în cele zece zile în care a rămas în spital, între deziluzie și speranță, între durere și alinare. Doctorii spuneau mereu: „copilul scapă”; chiar și o comisie venită de la București n-a dat de la început un verdict total negativ. Erau însă zile tulburi, ca e și răsfrîngeau efectele și în rîndul personalului medical. Surorile se temeau să aprindă lumina în saloane — se zvonise că teroriștii pătrunseseră în spital și începuseră

să tragă în bolnavi și în personalul medical. Îl pansau la lumina lanternei, cu degetele înghețate de frig. La una dintre operații, cînd a fost nevoie de sînge pentru transfuzie, nici una dintre asistente nu s-a încumetat să meargă pînă la laborator. S-a dus mama lui Dan, care firește, a rămas la căpățul lui, în spital pînă în ultima clipă, oscilînd, ca și el, între durere și încurajare, între spaimă și optimism.

În ziua de 2 ianuarie trupul lui Dan a refuzat să mai lupte pentru supraviețuire. Infecția s-a deplasat spre interior, a atins mai întîi rinichii, apoi celelalte organe vitale, a devenit septicemie și a învins. Viața s-a scurs din el ca un tipăt de pasăre. A rămas numai risul lui debordant, plutind deasupra locurilor prin care a umblat, chemînd parca și astăzi la o partidă de fotbal pe maidanul de la Cîreșica, ori la o excursie spre crestele Cîbinului...

XI. BUN RĂMAS,
NEA IOANE

Toată dimineața a pendulat între sufragerie și balcon... Se uita la televizor, ascultînd în același timp radio Europa liberă, apoi ieșea să-i infor-

meze pe manifestații asupra ultimelor știri. Era lume multă, atît în fața cit și în spatele miliției și securității. Jur împrejur, cordoane de milițieni apărau obiectivele. Tineau armele cînd la picior, în poziție de repaus, cînd îndreptate spre manifestații care deveneau din ce în ce mai nerăbdători... La colțuri stăteau ofițeri care în răstimpuri dădeau ordine scurte, cu voce scăzută... Din loc în loc, oamenii în salopete, cu cîini.

Manifestanții scandau lozincile obișnuite și încercau să rupă cordonul de militari pentru a ajunge la intrările celor două sedii. Erau ceruți cu insistență arestații, fără să se știe că aceștia de fapt nu mai erau de mult acolo. Zădarnic au încercat să-i convingă cîteva ofițeri de miliție, zadarnic a ieșit colonelul Dragomir cu o portavoce pentru a le spune același lucru. În cele din urmă, milițienii au căzut de acord să se constituie o comisie care să controleze subsolurile clădirii, dar nici acest fapt nu i-a mulțumit pe demonstrații. „De ce ați tras în noi?” se scanda în timp ce se strîngea cercul cu tot mai mare insistență, în jurul celor două clădiri.

(va urma)

TURSIB R. A. SIBIU

ORGANIZEAZĂ

în data de 12 ianuarie 1993
ora 10la sediul din Calea Dumbăvii nr. 135 Sibiu,
LICITAȚIE pentru vânzarea următoarelor
mijloace fixe:

- Autobuz IK 211; 2 buc.; val. 2 500 000 + 1 862 121 lei
- Autobasculantă R 8 135; 1 buc.; val. 700 000 lei
- Autocamion SR 113; 1 buc.; val. 700 000 lei
- Autocisternă R 8 135; 1 buc.; val. 800 000 lei
- Autoizotermă TV 14D-AC; 1 buc.; val. 2 400 000 lei

Condiții de licitație — taxă de înscriere 1 000 lei și 10 la sută din valoare — garanție de participare

Informații suplimentare se pot obține la telefon 42 61 00, interior 25. (483)

Firma „UNICOM” S. R. L. Sibiu

VINDE en-gros și en-detaille
prin depozitul din Șelimbăr,
str. M. Viteazul (principală) nr. 65,
telefon 092/56 01 39:

- BĂUTURI ALCOOLICE;
- ȚIGĂRI;
- CAFEĂ;
- CONCENTRAT SUCURI;
- DULCIURI etc.,

la prețuri avantajoase cu ambalajul la schimb sau contracost. — 479 —

S. C. „FRÂNCU” S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

- PORTOCAL — 295 lei/kg;
- LĂMI — 244 lei/kg;
- HELLAS — 92 lei/

Telefon 43 64 06.

— 477 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avind puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului,
deschise zilnic între orele 8—20, sâmbătă 8—14,
vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vânzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0	438,6	48,99
B.M.	276,84	0	276,84	48,99
F.S.V.	310,1	0	310,1	48,99
B.S.	678,3	0	678,3	48,99
L.I.T.	0,311	0	0,311	48,99
F.F.R.	81,1	0	81,1	48,99
F.B.	13,47	0	13,47	48,99
G.S.	39,3	0	39,3	48,99

— 471 —

LA SIMPA S. A.

Conflictul de muncă nu s-a rezolvat!

Promiteam, într-unul din numerele trecute, să vă ținem la curent cu evoluția situației conflictuale de la S.C. „SIMPA” S.A., în urma desfășurării contractului de muncă cu art. 130 lit. i celor trei lideri sindicali: Iacob Dumitru, Mihai Ioan, Frățilă Gheorghe. Problema a ajuns la această oră în atenția presei centrale.

Joi dimineața (10 decembrie 92) a avut loc a treia înfățișare la Tribunal. Ca un preambul, miercuri s-au înfățișat reprezentanții CNSRL și ai Federației de Morărit și Panificație, în vederea sprijinirii celor trei, care fac obiectul unui singur proces, pe linie sindicală. Alte amănunte e prematur să prezentăm până nu ne aflăm în posesia sentinței.

Ieri ne-a vizitat la redacție dl. Iacob Dumitru, care doarește, prin intermediul ziarului, să aducă la cunoștința opiniei publice următoarele aspecte:

1. „La SIMPA S.A. puterea administrativă dispune tot felul de concedieri pentru oameni care „fură” cite un biscuit sau o eugenie. De fapt, oamenii sunt nevoiți să o facă, pentru că felul cum sint retribuiți îi determină. În

fond, sint dați afară cei care s-au împotrivit conducerii, și sint ținuti în funcții cei cu condamnări la locul de muncă, despre care se știe că au avut contact cu poliția pentru că au furat. Or, din întreprindere nu pleacă nimeni fără un biscuit în buzunar! Asta până când retribuția nu le asigură demnitatea!”

2. „Am verificat la CEC: în cont aveam disponibili, la finele lui noiembrie, 450 000 lei din cotizații de sindicat. Consiliul de administrație a extras 300 000 lei din care s-au cumpărat video și televizor color pentru conducere. Au făcut aceasta din teamă de forța sindicală! Acum erau alte priorități, din acești bani trebuiau cumpărate cadouri de Crăciun pentru copiii celor care lucrează aici.”

3. „Mai este un aspect, care lăsa procesul mi-a dat de gândit: din moment ce întreprinderea are jurist pe care îl plătește, de ce a fost nevoie de un avocat, plătit din banii întreprinderii? Se teme cumva dl. director Dudău că dreptatea nu este de partea sa?”

Așteptăm sentința. Aceasta va lămurii lucrurile.

Gabriela BALAN

ECOSPORT

Votări în iarnă

Ca-n mai toate domeniile, și sportul ia, în luna decembrie o turnură contabilă. Se trag linii de total, se pun în talere cifre de tot felul, de la abstractele puncte la „gravidel” bugete, se scrutează în viitorul de peste an joncțiuni cu vreun Ali Baba ori costurile cirpeli tricourilor ce trebuie să o mai ducă o vreme. E interesant că această atmosferă bilanțieră e încă comprehensivă, nefiind de bonton ca sărbătorile de iarnă să fie umorite de valerile pauperității sau de faulturile înlocuirilor, deocamdată avându-se treabă cu mitizarea sportivilor fruntași prin așezarea lor în tot soiul de clasamente, alcătuite pe ramuri de sport, de către birocrații proprii, de ziariștii de spectacolitate, de spectatorii-cititori, sau mai știu eu de cine. Dacă ordinea primilor zece — cam asta este cantitatea de calitate socotită elocventă —, în cadrul aceleiași discipline, are șansa rigorii, cînd e vorba de a pune, mai în față sau mai în spate, merituosii sportivi din discipline diferite, își face loc un echivoc al comparației, perele nefiind același lucru cu gutuile și nici asinul neparticipînd la concursurile hipice. Se apelează, în-deobște, la două criterii ordonatoare, importanța competiției în care s-a învins și popularitatea sportului respectiv, dar și ele nu sint infailibile. Astfel, dacă ar pri-

ma la modul absolut criteriul olimpic, în sporturi ca fotbalul sau tenisul el n-ar avea consistența superlativă necesară, deoarece ele se relevă major în alte competiții. Dacă sîta ar fi gradul de popularitate a anumitor ramuri, cum ar fi fotbalul sau șahul, ultimul nefiind nici măcar inclus în sporturile olimpice, atunci ar suferi principiul punctării pe baza rezultatelor la marile întreceri mondiale și continentale, în acest caz impunîndu-se, mai degrabă, supporterismul și mai puțin elocvența performanței. Încurcătura devine și mai mare atunci cînd participă la astfel de clasificări practicanți ai unor sporturi noi, „neclasice”, cum ar fi cele tehnico-aplicative, privite încă chiorș sau fiind pur și simplu nerecunoscute de lefegii și berbanții lumii arenelor, creată principial nu pentru agoniseli, ci pentru că sportul e o componentă a educației.

Rîndurile de mai sus mi-au fost iscate de ideea relativității acestor clasamente, dar și de amintirea unor terarhii de altădată ilustrînd mai degrabă criteriul dadaiste decît valorice, astfel că un campion mondial se află în urma unei voleibaliste dintr-o echipă aflată mereu în chinurile retrogradării. Se vedea lîmpede că era ceva putred în Danemarca și că se putea liniștit aprecia că o scară e o scală.

Ștefan MIHAI

Fundația Pentru Tineret Sibiu

Organizează CONCURS pentru ocuparea postului de

■ DIRECTOR ECONOMIC

Condiții — studii superioare economice

— vechime minimă 5 ani

Relații suplimentare la telefon 41 31 09. (484)

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație eliberată de S.C. PIM S.A. pe numele Arkhangelescu Mihaela, O declar nulă. (1653)

● Pierdut legitimație eliberată de Libertatea pe numele Constantinescu Daniela. O declar nulă. (1655)

● Pierdut contract locuință pe numele Opreș Dorina. Îl declar nul. (1656)

VÎNZĂRI

● Vînd Poezii Eminescu, ediție bibliofilă și cercei pentru fetiță. Telefon 42 42 11. (1654)

● Vînd Mercedes 200 D înmatriculat, Renault 18 GTS — posibilități înmatriculare. Telefon 42 87 40, orele 17—19. (1652)

La „Violeta”

Astăzi s-a deschis localul „Violeta” din str. Mitropoliei. Apartine firmei DAGA's (DAN și GABI). Profilul: cofetărie-patiserie; program: orele 6—22; personal calificat pentru prepararea și servire; amenajarea interioară plăcută.

Oferta: sandvișuri, pizza și gofri (o noutate de patiserie la noi, copiată din vest) cafea, țigări, margarină, sucuri, băuturi numai pentru acasă.

Localul funcționează prin locație de gestiune de la „Cofetarul”. „Violetei” îi urăm succes în noua versiune (I.U.)

Proiectul Legii Învățămîntului I

(Urmare a pag. 1)

sector al economiei”. Nu este paradoxală această aserțiune cu ecouri de limbaj de lemn, ce ține de anumită epocă: un mare număr de tineri din Japonia sint trimiși la studii pe cheltuiala statului în țările cele mai avansate. Tot ce învață acolo este apoi valorificat în țara lor.

Articolul 1 din Proiect punctează tocmai acel moment dantonian („după pline prima nevoie a unui popor o învățătura”) atunci cînd statuează că „În România învățămîntul constituie prioritatea națională”. E adevărat că de pline și satisfacerea ei va depinde și învățămîntul. Adenauer, după al doilea război mondial, nu s-a sfiit să întrebe pe germani dacă doresc un stat sau cultură. Ei au ales unul, dar românii, mai puțin pretențioși și în absența unui plan Marshall, s-ar mulțumi și cu pline.

De remarcat o modalitate instituită de verificare a eficienței, coerenței și adecvării la realitate a Proiectului: între 23 noiembrie — 20 decembrie 1992 sint organizate dezbateri la nivelul unităților de învățămînt, al inspectoratelor școlare și al senatelor universitare; între 21 decembrie 1992 — 10 ianuarie 1993, inspectorii generali și rectorii instituțiilor de învățămînt superior au posibilitatea de a-și prezenta observațiile și amendamentele Ministerului Învățămîntului și Științei. E o mostră de „democrație” aplicată la un domeniu atât de delicat. Există șansa corijării și îmbunătățirii permanente a legii prin dezbateri de „jos” în „sus”. De aceea se poate face un apel la implicarea tuturor profesorilor din județul nostru pentru a nu face rabat de la această fază. Ziarul nostru este deschis oricărui fel de sugestii.